

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον ἐν ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ

Εἰς τὴν ἀπλουστάτην κατὰ τὸ φαινόμενον ἐρώτησιν:

— Πατρίς καὶ ἔθνος εἶναι ἄρα γε ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα;

Ἡ ἐπιστήμη ἀποκρίνεται μετὰ προφανοῦς θλίψεως.

— Πατρίς μὲν σημαίνει ἓνα λαὸν, κοινὴν ἔχοντα ἱστορίαν, τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ θρησκείαν καὶ καταγωγὴν. Ἔθνος δὲ σημαίνει ἐνότητα πολιτεύματος καὶ δημοσίων ἀρχῶν. Δηλαδή δὲν εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

Καὶ προσθέτει.

Καὶ ὅμως ἔπρεπε καὶ πρέπει ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα νὰ σημαίνωσιν αἱ δύο ἱερὰ λέξεις. Διότι αὗται εἶναι τὰ μέρη ἑνὸς ὅλου· διότι ἐκεῖ ὅπου εἶναι συνηνωμένοι ἐκεῖ παρασκευάζεται τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀκολουθεῖ ἡ εὐημερία καὶ ἡ δόξα, ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι χωρισμένοι ἐκεῖ ἡ ζωὴ εἶναι ταλαίπωρος, ἐκεῖ ὑποκρύπτεται ὁ μαρasmus, ἐκεῖ διαρκῶς πᾶλλουσιν ἐξ ἀγωνίας αἱ καρδίαι, ἐκεῖ βασιλεύει ἡ δυστυχία δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν δύο χωρισμένων.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας κατ' ἐξοχὴν εἶναι προφανὴς ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου δόγματος. Μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα πατρίς ἐννοοῦμεν τὸν λαὸν ὁλόκληρον, τὸν ἔχοντα κοινὰ ὅλα τὰ γνωρίσματα· δὲν ἔχει ὅμως οὗτος δυστυχῶς τὴν ἐνότητα τοῦ πολιτεύματος, καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, δὲν ἀποτελεῖ ἓν ὅλον μετὰ τοῦ ἔθνους. Καὶ τούτου ἕνεκα, εἶναι θλίβερά καὶ ἀγωνιώδης ἡ ζωὴ ἡμῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἀλλεπάλληλοι αἱ ταλαιπωρίαι· τούτου ἕνεκα αἰμάσσει πάντοτε ἡ καρδιά μας καὶ δὲν παρέρχεται ὄχι ἔτος, ἀλλ' οὐδ' ἡμέρα, καθ' ἣν ἀδελφοί, τότεν ἐγγὺς ἀλλήλων ἱστάμενοι νὰ μὴ πίνωμεν τὸ φαρμακερὸν ποτήριον τοῦ χωρισμοῦ.

Ἄλλ' ἀφοῦ, κατὰ τὴν ἐπιστήμην πάλιν, τὰ ἔθνη δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς πολύπους, τῶν ὁποίων ἕκαστον τμήμα δύναται νὰ γίνῃ ἄλλος αὐτοτελής πολῦπος, ἀλλὰ τὸν ἀντίον κινεῖται πάντα μετὰ πόθου, ὥπως διὰ τῆς ἐνότητος ἀποτελεῖσθαι τὸ περιπόθητον ὅλον, — μία πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐχὴ παντός Ἕλληνος, εἰς ὁ πόθος ὁ ἱερός, καὶ πρὸς ἓν δέον νὰ τείνωσιν ἅπας ὁ βίος καὶ πάντα ἡμῶν τὰ ἔργα, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν εὐρισκώμεθα, ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ, ἐν τῇ Ἀλυτρώτῃ, ἢ ἐν τῇ διασπορᾷ:

Τὴν ἐνότητα τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἔθνους.

Τὴν εὐχὴν ταύτην ὡς ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀνταλλάσσωμεν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀδελφοὺς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

Μάρκου (1, 1-8)

Κείμενον

1 Ἀρχὴ τοῦ 2 Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὡς γέγραπται 3 ἐν τοῖς Προφήταις. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν 4 Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. 5 Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 6 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων 6 βάπτισμα μετανόιας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· αὐτὸν ἔβαπτιζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος 7 τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων 8 ἀκρίδας καὶ μέλι 9 ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· Ἐρχεται 10 ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. 11 ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Σημειώσεις.

1) Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου... ὡς γέγραπται... — Τὸ Εὐαγγέλιον περὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἄρχεται συμφώνως τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ τῶν προφητῶν ἅπ' ἑκείνου, ὅστις ἀπεστάλη ἄγγελος πρὸ προσώπου Κυρίου ἵνα προετοιμάσῃ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον. 2) Εὐαγγέλιον = ἀγαθὴ καὶ εὐχαρίστου ἀναγγελίας τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος, ἧς πρῶτος εὐαγγελιστὴς ἐγένετο ὁ Ἰωάννης, βαπτίζων καὶ κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3) Ἐν τοῖς προφήταις = Μαλακίᾳ 3, 1.—4) Ἀγγελόν μου = τὸν μηνυτὴν, τὸν ἀπεσταλμένον, τὸν Πρόδρομον. 5) Ἐγένετο Ἰωάννης = ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου... ἐγένετο, ἐκρημάτισεν Ἰωάννης, πῶς; — βαπτίζων καὶ κηρύσσων. 6) Βάπτισμα μετανόιας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν = βάπτισμα δι' οὗ διὰ τῆς μετανόιας μεταμελόμενος ὁ βαπτιζόμενος διὰ τὰς παρελθούσας ἁμαρτίας αὐτοῦ ἀπεφάσιζε νὰ ἐγκαταλίπῃ ταύτας, καὶ παύσῃ ἁμαρτάνων. 7) Τρίχας καμήλου = ἐνδυμασία ἐκ τριχῶν καμήλου κατασκευασμένη. 8) Ἀκρίδας = τὸ γνωστὸν ἔντομον, τὴν ἀκρίδα ἣν καὶ σήμερον ἐτι ἔχουσι τροφήν οἱ πένεστεροι ἐν Ἀραβίᾳ. 9) Μέλι ἄγριον = τὸ ὑπὸ μελισσῶν οὐχὶ ἐν κυψέλαις, ἀλλ' ἐν σχισμαῖς πετρῶν καὶ δένδρων ἐναποτιθέμενον. Τὸ ἐνδυμα καὶ ἡ τροφή ἦσαν τὰ προφήταις προσήκοντα. 10) Ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου = τὸ περιεχόμενον τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου τὸ προετοιμάζον τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. 11) Διὰ τῶν ἐφεξῆς τούτων κηρύσσει ὁ βαπτιστὴς τὴν διαφορὰν τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπου διακρίνεται ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐκπλῶνισα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Ἀπλότης περὶ τὴν ἐνδυμασίαν, ἀπλότης περὶ τὴν τροφήν, ἀπλότης περὶ τὴν ἐν γένει διαίταν διακρίνει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, τοὺς προφήτας τοὺς ἁγίους, ὡς ἐκεῖνοι,

καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἀκούμενοι εἰς τὰς ἀπολύτους τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀνάγκας, ἐξασφαλίζουν διὰ τὴν ψυχὴν καὶ μόνον τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν καὶ χαράν. Φιλόσοφος ψυχὴ, ὡς δεόν νὰ εἶναι ἡ φιλόσοφος ψυχὴ τοῦ χριστιανοῦ, δεόν νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμόν διὰ τῆς λάμπουσας τῆς ἀρετῆς, καὶ οὐχὶ διὰ λάμπουσας ἐξωτερικῆς. Ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια κατισχύουσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἐγέννησαν αὐτῷ καὶ γεννῶσι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀνάγκην τῆς πολυτελείας. Ἡ πολυτέλεια ἔχει πατέρα τὴν ὑπερηφάνειαν, μητέρα τὴν λατρείαν τῶν αἰσθησέων, καὶ τροφὴν τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀλλὰ τὰ πάθη πάντα ταῦτα, ἦλθεν ὁ χριστιανισμὸς νὰ πατάξῃ καὶ ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ χριστιανοῦ. Καὶ ὁ χριστιανὸς ὁ ἀληθὴς, ὁ ἔχων ἐν αὐτῷ τὰς χάριτας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸν πόθον τῆς πολυτελείας ἀφ' οὗ ὀφείλει νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὸν πόθον τῆς ἐπιδείξεως. Ἡ πολυτέλεια γενικῶς ἐξεταζομένη, δηλοῖ προφανῆ λάμπιν τῶν πραγμάτων, καὶ τινὰ καλλωπισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ὃν παρ' αὐτῆς ἀφ' ἐκείνης ἡ κοινωνικὴ ζωὴ, καὶ ἡ ὕλική κοινωνικὴ πρὸς ὅσον. Ὁ ἀνθρώπος φύσει ἀρσενικὸς εἰς τὸ ὦρατον, τὸ λαμπρόν, τὸ ἀρμονικόν. Ὁ ἀνθρώπος, κυρίαρχος τῆς φύσεως, δικαιούται νὰ φέρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ περὶ ἑαυτὸν σημεῖα τινὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ταύτης, καὶ ὅταν ἀπαιτῇ παρὰ τῆς φύσεως ἡ καὶ τῆς ἐπιστήμης διαμονήν, ἡ περιβολὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἐνασκει νόμιμον κυριαρχίαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, μετὰ τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ πτώσιν, ἀπέβαλε τὴν φυσικὴν ὠραιότητα, καὶ φαίνεται ὥρατον μόνον ὅταν κοσμεῖται ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς αἰδοῦς καὶ ὁ προηγμένος εἰς πολιτισμὸν ἀνθρώπος ἀποδίδει ὑπάρτην καλλογὴν ἐν μόνῃ τῇ περιβολῇ αὐτοῦ. Ἡ πολυτέλεια λοιπὸν ἔχει ποιῶν τινὰ νόμιμον σύστασιν. Ἐχει μέτρον τὸ ὅποιον ἡ εὐπρέπεια καθορίζει καὶ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ κανονίζει. Ἀλλ' ὑπάρχει πολυτέλεια ἣτις εἶναι ἀποκλειστικὸς καρπὸς τῆς ἐπιθυμίας, πολυτέλεια ἄμετρος καὶ ἀχαλίνωτος, σπατάλη προκλητικὴ, καλλωπισμοῦ, κοσμημάτων, δαπανῶν, τάσις ἔκνομος καὶ παράφορος, ἣτις ἀντὶ νὰ κρατηθῇ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ ἀναγκαίου, ὑπερπηδᾷ τοῦ εὐπροποῦς, ἵνα περιστραφῇ περὶ πᾶσαν ὄρεξιν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ ἐγκολπωθῇ πᾶσαν χίμαιραν καὶ ἀνοησίαν. Καὶ περὶ ταύτης τῆς πολυτελείας ὁμιλοῦμεν σήμερον πρὸς ὑμᾶς.

Τὴν πολυτέλειαν ἰδοὺ κυρίως τί χαρακτηρίζει παρ' ἡμῖν. Δὲν εἶναι πλέον ὡς ἦτο ἄλλοτε ἐν Βαβυλῶνι, Τύρῳ, Ρώμῃ, Καρθαγένῃ, πρᾶξις καθαρῶς ὕλικῃ, αὐθόρμητος, πηγάζουσα ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ἡδονῶν· εἶναι οὐσιώδης τροχὸς τοῦ νεωτέρου κοινωνικοῦ μηχανισμοῦ. Δὲν εἶναι πλέον συμβεβηκός, εἶναι σύστημα· δὲν εἶναι πλέον ἀπλοῦν φαινόμενον, εἶναι ἀρχὴ, διδασκαλία, ἰδέα.

Τί λέγω; Εἶναι ἀληθὲς δόγμα. Ναί, παρ' ἐκείνοις οἵτινες τὸν ὕλισμὸν προβάλλουσιν ὡς ἀρχὴν καὶ σκοπὸν τοῦ βίου, ἡ πολυτέλεια εἶναι ἀληθὲς θρησκεία, καὶ ἡ ἐπ' ἀπειρον πρὸς αὐτὴν εἶναι δόγμα καὶ σύμβολον τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ. Ὅταν ἡ πολυτέλεια περιβάλλεται τύπον κοινωνικῆς ἀνάγκης, δανεῖζεται ἐπιχειρήματα ἰσχυρὰ ἵνα παραπεισθῇ, ἵνα ἀποσπᾶσθῇ, ἵνα προσελκύσῃ. Μετριάσατε τὴν πρὸς αὐτὴν ἀναφωνεῖ, καὶ θὰ ἴδῃτε μηχανὰς διαλυομένας, ἐπιστήμας καὶ τέχνας ἐκμηδενιζόμενες, περιουσίας ἐξαφανιζόμενες, στόματα πεινῶντα, τὴν δυστυχίαν ἐπερχομένην, κραυγὰς ὀδύνης πληρούσας τὸ σύμπαν, τὸ κακούργημα ἐξαπλούμενον, καὶ ἐπαναστάσεις πιθανῶς.

Ὅτως ἡ πολυτέλεια κυριαρχεῖ κατακτῶσα ἔδαφος. Ἐκ μίτης τάξεως τῆς κοινωνίας ἐξαπλοῦται εἰς πάσας τὰς λοιπὰς. Ἡ ἀριστοκρατία θέλει νὰ ἐξισωθῇ πρὸς βασιλεῖς, ἡ μικρὰ ἀριστοκρατία πρὸς τὴν μεγάλην. Ὁ κτηματίας, ὁ

ἐργατικὸς κόσμος θέλει νὰ ἀνέλθῃ πρὸς τὸν εὐγενῆ. Ἡ πολυτέλεια ἀξιοῖ παρὰ τοῦ ἀπλοῦ ἰδιώτου, τοῦ μόλις ἐπαρκούτος εἰς τὰς καθημερινὰς δαπάνας τοῦ βίου: Ἐπιπλοῦσόν τὸν οἶκόν σου διὰ τῶν ἐπιπλῶν τούτων καὶ θὰ φαίνεσαι κτηματίας, πλούσιος. Ἡ πολυτέλεια λέγει πρὸς τὸν ἀπλοῦν κτηματίαν: Ἀπόκτησον τὰ ἐνδύματα ταῦτα καὶ θὰ εἶσαι ὡς ὁ εὐγενής. Ἡ πολυτέλεια λέγει πρὸς τὸν εὐγενῆ: Ἀπόκτησον τὴν βαρύτιμον ταύτην στολὴν, τοὺς ἱππους τούτους, τὴν ἁμαξάν ταύτην καὶ θὰ εἶσαι ὡς πρίγκηψ. Ὅπως ἐξαπλοῦται τὸ κράτος τῇ πολυτελείᾳ, αὐξάνονται αἱ δαπάναι, ὀλιγοστεύει ἡ διατροφή, διαρρέει ἡ περιουσία, φυγαδεύεται ἡ εὐτυχία καὶ ἡ χαρὰ, ὑπείσערχεται ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀνηλικιότης· καὶ ἀντὶ προσόδου κοινωνικῆς, ἡ πανώλης αὕτη, ἡ πολυτέλεια, παρεισάγει τὴν ἀτροφίαν, σωματικὴν καὶ πνευματικὴν, τὸν ἐκφυλισμὸν, τὴν ἀποσύνησιν. Καὶ κατὰ τῶν καταστροφῶν τούτων ἀντεπεξέρχεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἡμῶν καθορίζει τὴν λιτότητα ἐν παντί, ἐμπρέποντα στολισμὸν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτόν. Δὲν στερεῖ αὐτοὺς τῶν ἀναγκαίων καὶ χρησίμων ἀλλ' ἀπαγορεύει εἰς αὐτοὺς ἀσκόπους δαπάνας, καὶ θέλει ἵνα, εἰ δυνατόν, κόσμος τῶν χριστιανῶν ἀληθῆς καταστῇ, τὸ περιβάλλον τῆς γυνότητος τῶν πτωχῶν, τῆς δυστυχίας καὶ τῆς πενίας ἡ περιστολὴ. Καὶ ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον ἔγκειται ἀληθῶς ἐν τῇ τοιαύτῃ πολυτελείᾳ, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ λιτότητι. Καὶ ἀποβαίνουν μὴτέρες ἀληθεῖς τῆς κοινωνίας αἱ γυναῖκες τοῦ ὕψλους καὶ ἀριστοκρατικοῦ λεγομένου κόσμου, αἵτινες τὸ ὦρατον μόνον καὶ περικύμψον προσλαμβάνουσιν, περιφρονοῦσι τὸ πολυτελὲς καὶ τὸ ἐπιδεικτικὸν ἐν τῇ ἀμφίεσει αὐτῶν, καὶ τῇ ὅλῃ λοιπῇ ζωῇ, γινόμεναι οὕτω παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας τῆς κοινωνίας, αἵτινες μὴ ἀνεχόμεναι διακρίσεις ὠθοῦνται ὑπὸ τῆς μανίας τῆς ἐν τῇ πολυτελείᾳ τῶν περιβολῶν ἰσοπεδώσεως αὐτῶν πρὸς τὸν ὕψλόν λεγόμενον κόσμον.

Χριστιανοὶ ἀδελφοί, ἡ πολυτέλεια ἐνδύματων καὶ οὐκηνμάτων, ἐπὶ πλέον καὶ στολισμῶν, προσιδιάζουσα μᾶλλον εἰς ἐγωιστικὸν ἐθνικὸν λαόν, εἶναι ξένη τῶν ἡθῶν τοῦ χριστιανοῦ, μεμορφωμένου ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀγάπης, τῆς αὐταπαρνησίας καὶ ἀφοσίωσης. Ἡ πολυτέλεια αὕτη ἡ πόσον λαμπρὰ, προκλητικὴ, χαρίεσσα, ἐκθαμβωτικὴ, εἶναι ὡς ἡ τίγρις, φέρεי λαμβάνοντα ἐνστικτικὰ ἄγρια, εἶναι θηρίον κατατρώγων τὸν ἄρτον τῶν πεινῶντων, καὶ πίνον τὰ δάκρυα τῶν κλαίωντων. Κατὰ τοῦ θηρίου τούτου καθῆκον ἔχομεν οἱ πάντες ν' ἀντεπεξέλθωμεν. Οὐχὶ πόλεμος κατὰ τοῦ ὠραίου, κατὰ τῆς εὐπροποῦς κομψότητος, ἀλλὰ πόλεμος ἀληθῆς, γενναῖος καὶ ἐπίμονος κατὰ τῆς πολυτελείας, κατὰ τῆς ἀσκόπου δαπάνης εἰς πράγματα ἄχρηστα καὶ ἀσκοπα, ἅτινα ἐκνευρίζοντα τὰς οἰκογενείας καὶ ἀπωθύνοντα τὸ χρῆμα ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν κοινωνιῶν, ἀπεξεργάζονται ἀληθῶς τὸν ἐθνικὸν ὄλεθρον, τὴν καταστροφὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας. Ἰδοὺ τὸ καθῆκον πάντων ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

33

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ἡ πῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ἡ δύσις τῆς ἑλληνικῆς αυτοκρατορίας. Ἀλλὰ τι δύσις! Ἦν ἐν μέσῳ σκοτεινῶν νεφῶν, προσγίγλον τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς ἐπισήσης· ἀλλὰ δύσις ἡλίου ἀπεικὴ: τὰ ἔρη κινᾷ καὶ εἰτα ῥόδιον λυκόφως, τῆς ζωῆς προμύνημα καὶ τῆς χαρᾶς.

Μωάμεθ ὁ κατακτητὴς, Καλιφόλας ἄμα καὶ Τσιγκισχάν, ἔλθον καὶ δάδα κρατῶν, πόλεις καὶ χώρας εἰς τὸν ὄλεθρον παρέδωκαν, προστώτας τῶν Ἑλλήνων κατὰ χιλιάδας ἔφαζεν, ἐκρέμασεν, ἀντακολόπισεν, ἐξέβαρεν, ἔσχιζεν· ἀλλὰ χορτάσας αἷμα, καὶ αὐτὸς καὶ

οἱ διαδεδήμενοι ἐκείνον βάρβαροι καὶ ἀπαίδευτοι, κατένοσαν διὰ ἑαυτῶν ἔχον πλέον ἐπὶ τοῦ ὀρεσίου τοῦ Τουράν, ἀλλὰ πολιτικώτερον ὄργανωμένον μετέχον βίου, εἰς ποικίλην, πρὸς τοὺς τῆς Εὐρώπης λαοὺς, ἐλθόντες ἐπικοινωνίαν, ἀνάγκην τῶν κατακτηθέντων εἶχον, πεπαιδευμένων καὶ ἐμπειροτέρων τῆς διεθνούς πολιτικῆς.

Ἐκ τούτου ἐφάνησαν εἰς τῶν σουλτάνων, τῶν βεζυρῶν, τῶν πασῶν τὰνάτορα οἱ γραμματεῖς πρῶτον τῶν θυρῶν καὶ μετ' ἐκείνους οἱ διερμηνεῖς τοῦ στόλου καὶ οἱ μεγάλοι διερμηνεῖς καὶ τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας οἱ ἡγεμόνες, ὅχι οὐκίδοι τινες δοῦλοι τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἄνδρες ἀξιοπρεπεῖς, ὑπουργοῦντες μὲν πιστῶς τῇ Ἱψηλῇ Πύλῃ, ἀλλὰ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων ἐργαζόμενοι. Ὁ μὲν δὲ συνήθως ἐν τιμῇ ἦσαν. Καὶ ἐπανεληθὲν παρὰ τοῖς Τούρκοις ἐν μικρῷ, δὲ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ἡ Ἑλλάς κατακτηθεῖσα τὸν ἄγριον κατέκτησε νικητήν. Ἐπεβλήθη διὰ τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη νὰ διδάξῃ αὐτὸν τὴν θρησκείαν τῶν Μουσῶν. Διότι ὁ Τούρκος δὲν ἦτο ὁ ἀρχαῖος Ρωμαῖος· τὸ φῶς τῆς γνώσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φωτίσῃ τῆς ψυχῆς του τὸ ἔθνος.

Ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων τῶν προυχόντων ἦτο ὁ Κωνσταντῖνος Ὁ Ὑψηλάντης. Μὴ δίδει πατὴρ ἐγένετο τοῦ Νικολάου, ταγματάρχου τοῦ ἱεροῦ λόχου ἐν Δραγατσάνῳ, τοῦ Δημητρίου, νικητοῦ τῆς Μίτρας, τοῦ Ἀλεξάνδρου στρατηγήσαντος τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἐπαναστάσεως; Δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς εὐκλείας τῶν υἱῶν διὰ τὴν τιμὴν ὁ ἥρωας. Οὐδὲ ἐκ τοῦ τιμίου ὀνόματος τῶν προγόνων, ἀπὸ τοῦ σεβαστοκράτορος Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ πατρὸς Ἀθανασίου. Διὰ τῆς καταλύσεως τοῦ πατριαρχείου τῆς Ἀρχίδος, ἐπαναγαγόντος ὑπὸ τὸν πατριάρχην τότε παραπλανηθέντας ὀρθοδόξους, ἤλθισεν τὴν δόξαν.

Ἡ ἀρετὴ ἐκείνων γυναικῶν εἰς τὴν ψυχὴν του ἦτο, ἐκ μεγαλοφυΐας παροδύουσα, μάλιστα ὁ βίος τοῦ πατρὸς καὶ ὁ θάνατος. Διότι ὅπως ἐκείνος ὁ εὐσεβὴς, ὁ φιλόανθρωπος, ὁ εὐεργετικὸς, ὁ εὐθεὴς τὸν χαρακτήρα, ὁ ἐμβριθὲς πολιτικὸς, ὁ ἀδιατρέπτως καὶ ἐπιμόνης ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους ἐργαζόμενος, εἰς τοὺς λαοὺς τῶν Ἑγεμονιῶν διοικούντων χρηστὴν καὶ δικαιοσύνην ἰδωρῆσατο, καὶ παιδεύειν ἑλληνικὴν, ἐχάρισε, καὶ στρατὸν χριστιανικόν, οὗ τινος τὰ δύο τρίτα (12 χιλ.) ἐξ Ἑλλήνων, συνέστησεν, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας ἡγεμὼν γεγόμενος, ἠνοῖξε τοὺς εὐανθεῖς κήπους τῆς ψυχῆς του τῆς ὕψλης φρονος καὶ ἅμα εὐσπλαγχνου καὶ ἔρραν τὰς χώρας ἐκείνας πολλὰ ἀγαθὰ διοικήσεως, δικαιοσύνης καὶ παιδείας, καὶ κατέστησε τὸ ἴδιον καὶ τὸ Βουκουρεστί ἐν χρόνῳ βαρβαρότητος Μουσῶν ἱερὰ.

Ὡς ἡγεμὼν φιλόπολις ἐπερήσειε τὸν εὐπορον κατὰ τοῦ δόλου χρεώκοπον, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ κατὰ τῆς ἀρπαγῆς τῶν πλουσίων. Συμπάθης ἦτο πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ ἡλῆε αὐτοὺς, πρὸς τοὺς εἰς αὐτὸν προσερχομένους προσηγὴς ἦτο καὶ μειλῆσις, ὁ τὴν μορφὴν μόνον καὶ τὸ ἀνάστημα γερὰς καὶ μεγαλοπρεπέτατος, οὐδὲν δὲ τὸ ἀγέρωχον ὡς ἡγεμὼν ἔχων περὶ τοὺς τρόπους. Ἀν χρημάτων ἀνέτερος, ἀνεν φιλοκερδοῦς μερίμνης ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καταπονοῦμενος, μετὰ δύο ἑτῶν καὶ τεσσάρων μηνῶν διοίκησιν ἐν Μολδαβίᾳ ἀπῆλθεν, ἔχων μὲν ἐνὸς ἑκατομμυρίου χρὸς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν παραμυθούμενος τοῦ λαοῦ τῶν Ἑγεμονιῶν, ὅστις διὰ πάντων τῶν Βογιάρων προσφέρει αὐτὸς ἐκὼν εἰς τὸν Κωνσταντῖνον τὴν ἀρχὴν, ὡς ἐπεπληρώσαντα αὐτοὺς εὐεργετημάτων καὶ ὅρκον πίστεως διδόν, εὐχόμενος νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ διηνεκὲς ὁ πατριάρχης, ὁ γλυκύτατος, ὁ ἐπιεικέστατος ἡγεμὼν, ὁ κοινὸς εὐεργέτης καὶ σωτὴρ, ὁ φρόνιμος καὶ δίκαιος κυβερνήτης.

Ἀλλ' ἂν ἐργάζετο οὕτως ὑπὲρ τῶν λαῶν, οὗς διέφκει ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ὅποιον ὁ στρατηγὸς τοῦ Ναπολέοντος Βρονδ ἀνεγνώριζεν ἐκ διαφρονικῆτον ὑπεροχὴν νομοσύνης καὶ μεγαλεπιδόλου πνεύματος. Ἑλληνικώτατος τὴν ψυχὴν, ἵνα προέθετο σκοπὸν τοῦ αὐτοῦ βίου, τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος τῆς ἑλληνικῆς. Εἰς τοῦτο ἀφείρα ἡ ἐπαναστάσις, ἡγεμονεύοντος ἐκείνου τοῦ πατρὸς του, εἰς τοῦτο ἡ καταστροφὴ τῶν παρὰ τὸν Ἰστρον πασῶν, εἰς τοῦτο ἡ στρατιωτικὴ ἐν ταῖς Ἑγεμονίαις ὁργάνωσις, εἰς τοῦτο τῇ Σερβίᾳ ἡ ἐπαρτάσις, ἡν ἐπιτηδείως ἐξέκαυσε καὶ ὑποστῆριξεν ἐκθύμως, εἰς τοῦτο ὁ κατὰ τῶν εἰς Δαλματίας ἐσθλαλόντων Γάλλων πόλεμος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον βαδίζων εὐθεὶς καὶ ἀκομπτὸς καὶ εἰς τῆς Ρωσσίας πεποιθὸς τὰ ἐπικουρήματα, ἐν ᾧ ἤλπιεν εἶναι ἡσυχῆς τοῦ κέντρου τῶν χριστιανικῶν στρατευμάτων ὁ ἐξ ὅπως πεπαιδευμένος τὰ στρατιωτικὰ, θὰ ἐβάδιζε κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς πρῶτον τῶν Ρώσων τὴν ἀκρίδιαν ἢ ἀνικανότητα καὶ ἔπειτα τὸ δόλιον τῶν τρόπων ἐκείνων, τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ὁμοδοξίαν πρόκλημα σκοπῶν ἐχθρικών. Καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς θάνατον ἀγέρωχος καὶ ἐπερήφανος εἰσῆλθεν εἰς Ρωσίαν.

Ὁ Τούρκος δὲν φιλοφρονεῖται πλέον αὐτόν, ὅπως ἄλλοτε ὁπεδευότο αὐτὸν ὁμοίως πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς Σουηδίας καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐξένειεν· ψυχία δὲ τινὰ εὐεργεσίας παρέχει εἰς τὴν οἰκονο-

νείαν αὐτοῦ. Ὑβρισθεὶς ὑπὸ τῶν Ρώσων καὶ ἐν ὁμίλῃ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κατανοήσας διὰ τὴν ὑπουργὸς ἄρκτος ποθεῖ νὰ καταπῇ τὴν Ἑλληνικὴν ἱεροσύνην, ἐπανελθὼν παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ του εἰς Κίεβον, συντρίβει τὴν καρδίαν ἐξ ἄλγους ἐθνικοῦ, τὴν αὐτὴν νόκτα ἀπέβαρε ὡς κληρονομίαν ἀφῆσας ταῦτα εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ ὅλον ἔθνος.

οἱ Ἕλληνες μόνον εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ στηρίζονται, ὅπως γείνωνσιν ἐλεύθεροι.

ΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ

Ζ'.

Ἀφ' οὗτο ὁ ἀνθρώπος ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Πλάστου καὶ διετάχθη νὰ αὐξήθῃ, πολλαπλασιασθῇ καὶ κατακυριεύσῃ τῆς γῆς, συνέστησε πολλοὺς καὶ ποικίλους δεσμούς, δηλ. οἰκογενειακοὺς, συγγενικοὺς, φιλικούς, κοινωνικοὺς, συνεταιρικοὺς, θρησκευτικοὺς, πολιτικούς κλπ. Τούτων δὲ πάντων μέγιστοι καὶ σπουδαιότατοι εἶναι οἱ πολιτικοί. Διότι μόνον οὗτοι οἱ μέγιστοι οὗτοι σφῶνται ἰσχυροί, δύνανται νὰ ὑπάρξουν καὶ οἱ μικρότεροι ἄλλοι. Καὶ ὅμως παρὰ τοὺς ὅποιους τὸ συγγενικὸν φίλτρον πρὸς τὰ τέκνα, τὰ ἀδελφία καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς εἶναι ἰσχυρότατον, ἡμεῖς δὲν ὑπῆρξαμεν πάντοτε ἀριστοὶ πολῖται. Ἐκαστος ἡμῶν θὰ κατησχυνετο, ἂν μὴ ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του ὡς πατὴρ πρὸς τὰ τέκνα του, ὡς ἀδελφὸς πρὸς τὰς ἀδελφάς του, ὡς υἱὸς πρὸς τοὺς γονεῖς του, ὡς συγγενὴς πρὸς τοὺς συγγενεῖς του, ὡς φίλος πρὸς τοὺς φίλους του, ὡς ἀνθρώπος κοινωνικὸς πρὸς τὴν κοινωνίαν κλπ., ἀλλὰ δὲν τὸν μέλλει πολλάκις, ἂν μὴ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του πρὸς τὴν πατρίδα του, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἀγιωτέραν καὶ σεμνότεραν κατὰ τὸν θεῖον Πλάστον καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ τὰ τέκνα καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐνεκα τούτου βλέπομεν ὅτι καὶ τὴν χρηματικὴν συνδρομὴν, τὴν ὅποιαν πάντες ἀπὸ κοινῆς συμβουλίας ἀναλαμβάνουσι νὰ καταβάλλωμεν κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν τῆς πολιτείας καὶ ἐπομένως ἡμῶν αὐτῶν, προσπαθοῦμεν συχνὰ νὰ μὴ ἀποτινῶμεν, καὶ τὴν προσωπικὴν μας ὑπηρεσίαν, τὴν ὅποιαν αὕτη σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς καὶ ἡμῶν, ζητοῦμεν πολλάκις ν' ἀποφεύγωμεν.

Καὶ οὐχὶ μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ ἀγωνίζομεθα νὰ πείσωμεν τὴν συνείδησίν μας καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτι δὲν ἐπράξαμεν μέγα κακόν. Ἀδὲν προσῆλθον ἐγὼ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἂν καὶ ἔλαβον ἐγκαίρως φύλλον πορείας, ἐδικαιολογεῖτο τις πρὸς ἐμέ ἄλλοτε, διότι παρατήρησα ὅτι καὶ τοῦ γείτονός μου δύο υἱοὶ δὲν κατετάχθησαν, ἐπειδὴ εἶχον τὰ μέσα καὶ ἐξῆρθησαν. Ἄλλος πάλιν ἀπατήσας τοὺς πελοποννησιακὰς καὶ ἐξαχθῶν ἐμπορεύματα τινὰ ἀτελώνιστα ἔλεγεν. Ἐδῶ ἐξάγουσιν ἄλλοι πολὺ περισσώτερα. Ἀλλὰ Χριστιανέ μου, κάποιος ἄλλος εἶναι ἄθλιος πρὸς τὴν γυναικά του, πρὸς τοὺς γονεῖς του, πρὸς τοὺς δανειστάς του, πρὸς τοὺς γείτονάς του, δι' αὐτὸ πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον; Ἡ ὅλος τὸν ἀνάντιον πρέπει, αὐτὸν μὲν ν' ἀποστρεφώμεθα ὡς ἀλιτῆριον ὅλοι οἱ τίμιμοι ἄνθρωποι, νὰ ἐξακολοθώμεν δὲ νὰ περιποιώμεθα τοὺς οἰκείους, ν' ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας, νὰ εἴμεθα πιστοὶ καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὰς συναλλαγὰς μας καὶ τὰ τοιαῦτα, κατὰ τὴν ἱερὰν συνήθειαν τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἡμῶν;

Καὶ ὅμως ἂν ὡς πρὸς ταῦτα ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἀναγκῶς ἡ διατήρησις τῶν πατρῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, καὶ ἐ-

Θά θελήσωμεν τουλάχιστον τώρα νὰ συναισθανθώμε-
τον κίνδυνον καὶ τὰς εὐθύνας μας ἀπέναντι τοῦ ἔθνους,
ἀπέναντι τῆς ιστορίας μας ; Καὶ θά σπεύσωμεν τουλάχι-
στον τῶρα ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ ὑψι-
στα πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντα ἡμῶν ; ἢ θά δειχθῶ-
μεν οὐ μόνον ἀπρονοήτοι ἀλλὰ καὶ ἀμετανόητοι καὶ αὐτό
τοῦτο ἀναίσθητοι ; Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον
«Ἑλληνικόν», τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἠγήνηται πᾶσαν αἰτηθεῖσαν
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του—τοῦτο ὀφείλει νὰ λεχθῇ
καὶ νὰ ἐξαρθῇ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ, — καὶ τὸ διεσπαρμένον
εἰς τὰς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀποικίας καθὼς καὶ τὸ δου-
λεῦον δὲν θά διστάσῃ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του, καὶ ὅτι
θά προσφέρῃ καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαι-
τεῖται εἰς εὐτυχίαν ἁγῶνας, ἀρκεῖ μόνον οἱ διευθυνόντες τὸ
κινδυνεύον σκάφος τῆς Πατρίδος νὰ ἀφυπνισθοῦν καὶ νὰ

Ἐκτὸ τό : Περὶ Μιμήσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, (δραχ. 3) Ἑρμη-
νεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέ-
λιον, (δρ. 3). Ὁ Ἕλλην Ἱεραπό-

N. Σαρίπολος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. Μ. Δαυδέργης

Κ. Σ. Τ. Ἀμφισσαν. Ν. Σ. Ναύπλιον. Ἀρ. Β.
Κέαν. Α. Ν. Ἰάσιον. Στ. Κ. Σ. Κίεθον. Μ. Μ.
Βῶλον Γρ. Δ. Ἀγ. Φραγκίσκον. Μιχ. Κ. Πε-
τρούπολιν. Εὐ. Π. (...) Δημ. Κ. (...) Β. Ι. Π. Μασ-
σαλίαν. Φ. Ε. Τουρτῖνον Ἀργ. Β. Διδερπούς.
Χρ. Σ. Π. Τεργέστην Ἀντ. Σ. Ἀμοργόν Ἀποστά-
λησαν τὰ ὑπάρχοντα. Εἰς τοὺς μὴ ἐμβάζοντας δέμας τὸ ἀναγκαῖον
γραμματὸσχημον τῆς ἀποστολῆς δὲν θὰ δίδεται τοῦ λοιποῦ ἀπάν-
τησις. — Π. Β. Δ. Βουκουρέστιον. Αἱ ἀποστολαὶ ἄρ-
χονται ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου. Ε. Κ. Ν. Κέρκυραν
Γράφετε γὰρ σὰς ἐγγράφωνεν συνδρομητῇν ἄλλα τοιούτων δὲν ἔ-
χομεν. Τὰ τακτικά μετὰ ἐκλέγονται υποβαλλομένης αἰτήσεως ἢ τῇ
πρότασι μετῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἑταιρείας. Ἐγγράφονται δὲ
οἱ χορηγοὶ καὶ δωρηταὶ ἐτησίων εἰσφορῶν ἢ ἐκτάκτων δωρεῶν.

ΤΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

II. Κελαϊδῆς
Καλλιτέχνης.

— Ἀπεν-
πρὸς τοὺς κ. κ. 1.
Παλληκαράκην ἐδὸς Ἀομ-
64 Ἀθήναις.